

Lajin persoonat

Uuden lajin lumossa

Aikanaan Suomessa siirryttiin squashiin muista lajeista. Tämä oli luonnollista, koska squash oli uusi laji. Harrastajia siirtyy edelleen squashiin, vaikka siihen voi nykyään kasvaa samalla tavalla kuin muihinkin paikkansa vakiinnuttaneisiin lajeihin.

Mari Hentunen ja Jarmo Karjala ovat esimerkkejä aikuisena squashin aloittaneista ja siihen paljon panostavista harrastajista. Molemmilla on vankka tausta muissa lajeissa. Hentunen voitti sulkapallon nuorten SM-kultaa ja oli parhaimmillaan rankinglistan kuudes. Karjalalla on takanaan monipuolinen kestävyyslajivalikoima: maantiepyöräily, triathlon, suunnistus ja hiihto. Triathlonin täysimatkan hän on suorittanut alle kymmenen tunnin pyörän reistailusta huolimatta.

Squashiin tutustuminen

Mikä saa antaumuksellisen harrastajan vaihtamaan lajia? Hentunen etsi itselleen uutta harrastusta toistakymmentä vuotta kestäneen vakavan sulkapallopanostuksen jälkeen.

- Ajattelin, että squash sopisi minulle hyvin, koska se on aika lähellä sulkapalloa. Pidän mailapeleistä yleisemminkin.

Squashia hän ei kuitenkaan ollut aiemmin pelannut, joten alku oli takkuista.

- Oli ärsyttävää huomata olevansa huono. Toisaalta se oli vapauttavaa, koska ei ollut paineita ja oli vain voitettavaa.

- Luin aikanaan, että kestävyysurheilijan pitäisi harrastaa myös jotain intensiivistä lajia, Karjala puolestaan kertoo.

- Työpaikallani oli huippukuntoinen squashkenttä, jolla en sitä ennen ollut kertaakaan käynyt. Puolen vuoden kuluttua vaihtaessani työpaikkaa haastoin kaikki ja voitin heidät yhtä lukuun ottamatta.

Kehittyminen on nopeaa ja tärkeää

Hentunen ja Karjala ovat aikuisesta iästään huolimatta kehittyneet nopeasti squashpelaajina. Heillä on hyvä peruskunto ja halu panostaa harrastukseensa. Molemmat pelaavat 3-5 kertaa viikossa eli enemmän kuin klubipelaaja. Hentunen osallistuu seuravalmennukseen ja Karjala tekee lyöntiharjoituksia. Molemmat katsovat harjoittelun kuuluvan pelaamiseen.

- Haluan oppia pelaamaan squashia, Karjala tiivistää. Hentunen arvioi vaatimattomasti katsovansa, mitä hänen pelistään tulee. Kilpailuhenkisyys motivoi harjoittelemaan ja kilpailemaan. Karjalan ranking on 40:n ja Hentusen 30:n paikkeilla, joten kilpailumenestystäkin on tullut.

Molemmat korostavat lyöntien merkitystä squashissa. Hentunen ehdottaa squashpelaajille suurempaa panostusta lentolyönteihin.

- Se tekee pelistä aktiivisempaa.

Karjala puolestaan huomasi harjoitteluaan lyöntiään päivittäin etelän lomamatkalla, että lyöntiharjoittelu tuottaa

Jarmo Karjala ei tehnyt drillejä juniorina.

paljon tulosta. Nyt hän on rakentanut kotitaloonsa erityisen lyöntiseinän.

Squashin nautinnot

Squashissa viehättää tietenkin pelaaminen. Sen ohella molemmat riemuitsevat, että heidät on otettu hyvin vastaan harrastajapiireissä. Squashia kun ei voi harrastaa ilman hyviä pelikavereita.

Squashin vaativuus kiehtoo Hentusta ja Karjalaa.

- Tämä on eri tavalla rankkaa kuin sulkapallo... jotenkin fyysisempää, Hentunen arvioi.

Myös Karjala arvioi squashin rankkuuden olevan erilaista kuin perinteisissä kestävyyslajeissa.

- Pelitilanteen ja koville joutumisen yhdistelmä kuluttavat fysiikkaa. Aloitettuani kilpailamisen squashissa, minulla on aina ollut jokin paikka jumissa, mitä minulla ei aiemmin ollut, hän selittää. Squashguru **Chris Walkeria** mukailen Karjala arvioi, että "pitää olla hyvässä kunnossa, jotta voi pelata squashia eikä päinvastoin".

Päälajin vaihto ei Hentusella ja Karjalalla

ole mielessä.

- Olen jäämässä koukkuun, Hentunen arvioi. Karjala puolestaan kertoo rakastuneensa squashiin. Muita lajeja harrastetaan tietenkin edelleen squashin rinnalla.

Riemua lajin vaihtamisesta

Hentunen ja Karjalan tarinat kuulostavat kovin tutuilta. Erityisesti 1970- ja 1980-luvuilla squashin aloittaneet muistelevat usein harrastuksensa alkuaikoja, jolloin into, oppimishalu ja toverillisuus olivat ainakin aluksi suurempia kuin taito. Siitä syntyi hieno lajikuluttuuri.

Hentunen ja Karjalan kaltaiset lajinvaihtajat tuovat squashin harrastajapiireihin uusia ajatuksia, monipuolisuutta ja onnistumisen riemua. Squash pysyy elinvoimaisena lajina niin kauan, kun se oman harrastajatuotannon lisäksi pystyy ottamaan vastaan harrastajia muista lajeista.

Teksti ja kuvat: Petteri Repo